

# KEMÉNY ZSÓFI

## Másnap

Mindenki rohadt csalódott, amit meg is értek,  
Mert csak nem lett világvége, amit megígérték.  
Most valamit elbasztál vagy elbasztunk, most nemtom, hogy -tál vagy -tunk,  
de tunkolunk a tálban, amiben ott a világvége elkészítve, de mi nem ehetünk belőle.  
Mint a világháború óta az asztalon álló hidegtál,  
csak ez nem atombomba, hanem csak egy megunt naptár.  
De a cucc hízlal, vagy kurva drága,  
vagy nem adóztunk eleget utána.  
Vagy megvették a kínaiak előlünk.  
Vagy most nem lett volna az end elég hepi,  
az pedig a tömegérdeklődést ugye elevenen elégeti,  
a világvége pedig tömegeket érintett volna.  
Így is, mert ha ami nem öl meg, az megerősít, akkor most mindenki Schwarzenegger,  
és harcolunk egymással: kommerszek az alterekkel.  
Mindenesetre másnap van, és nem ébredtem hullaként az ágyamban,  
ez a napfelkelte is csak egy komplementer-naplemente volt.  
Elegem van abból, hogy minden kurva nap másnap van. Csak egy más nap másnapja, mint ez a másnap,  
ez a másnapnál is világosabb.  
Ami nem világos, hogy miért nem lehet egyszer az életben betartani egy ígéretet,  
kinek lehet az érdeke, hogy a világvégét se kapjuk meg?!  
Biztos nagyobb haszon egy hollywoodi mégse-lett-vége akciófilm, mint maga a vége,  
szerintem meg úgymúgy elmehetnek a fenébe,  
de a filmet megnézem ám azért Imaxben!  
És asszem tudom is, hogy kinek a keze van ebben, de lehet, hogy ez is csak orbán-legend.  
De nem akarok itt kormányozni, vezetni pláne nem, semmilyen felelősséget nem vállalok, az idegeim  
meg már így is teljes kiórlásúak.  
Mert hogy lehet, hogy ezt ugyanúgy túléltem,

mint a fölösleges szakítást a múlthéten?

Amikor pedig hatásos mondatokat toltunk egymás arcába,  
mert hogy nem mi voltunk, hanem a körülmények szörnyű lánc,  
olyan bonyolult volt, és kellett idő nekünk, meg gondolkodni tér.

És barátok maradtunk a jókis látszatér';

Jó barátok, akik messze elkerülik egymást.

És, ha ezt is túléltem, akkor nem gáz,

hogy belehalok majd valami balesetbe, betegségbe vagy megöregedésbe?

Most ez az egész egy ilyen anti-poszt apokaliptikus sokk,

amiben az apokaliptika csak apó(h)kaléptékú,

nullához közelítő értékű.

De legalább valami szakállas hang leszölhatna az égből,

hogy bocs, srácok, de nem gondoltam,

hogy ennyire komolyan veszitek a tréfát.

Mondjátok, ti tényleg akkora gyökerek vagytok, hogy elhiszitek, hogy létezem,

és azt is, hogy vége lesz valaha ennek?

Lófaszt lesz vége, soha.

Pedig, kedves maják, már készültek ám a májak egy utolsóira.

Ha viszont mégis megkapnánk egyszer, amire vágyunk, az örökkévaló Semmi maradékát,

akkor utánára happy new Ádámot és boldog új Évát!

# KEMÉNY ZSÓFI

## Búcsúlevél

Tudod, engem szarrá lapít ez a szar állapot,  
ami összeköt engem, téged meg ezt a szar államot.  
Van ez a késztetés nem is olyan mélyen bennem,  
hogy ez a Magyarország nem jó, tehát el kell innen mennem.  
Nyaggat a nyugat, hogy lehet, hogy csak nekem ilyen homályos az elmém,  
de a nyugatiaknak ez a majdnemkelet-Európa csak egy vicces mém,  
és, ha az isten ezért meg is ver; felőlük lehetne akár anywhere.  
Szóval tanulj meg jól angolul, vagy spanyolul, vagy elég, ha beszélsz simán bonyolultan, hogy senki se értse!  
Amúgy tudtad, hogy a Parlament épületén fészkelni szokott a vércse?  
És hogy csak azért nem élünk itt egyhangúan,  
mert onnan minden guanó pont a fejünkre guan?  
Itt csak azt láthatod a kulcslyukon,  
hogy a dj-k is csak a szart keverik a pultjukon.  
Abból is látszik, hogy mennyire nem menny ez,  
hogy tudod, itthon még a fény is szennyez.  
Na jó, hogy ott is, de itt még az oktatási rendszer, meg a közlekedés, meg a személyiség sem egységes,  
a politika pedig teljesen nevetséges.  
Meg nyugaton a fanta sárgább, mint az itthoni fanta,  
én meg ezeken a dolgokon ki vagyok akadva.  
Nekem olyan ország kell lehetőleg,  
ahol nem veszik meg plázának a temetőket, meg a legelőket, meg az ügetőket,  
nem lopják el az igetőket, az igeidőket, az igeneket, meg mindent, ami mozdítható.  
Meg leginkább azt, ami eszmei, vagyis ami mozdíthatatlan.  
Ahol úgy jár a nyugdíjashoz a nyugdíj, ahogy a párnához jár a paplan.  
Ahol a templom nem paptalan, de a pap nem hittelen és főleg nem hiteltelen,  
az út nem úttalan és én nem vagyok te-len.

Ahol a hajléktalanok rendben túljutnak a legzimankósabb telen,  
mert igazából a hajléktalan sem hajléktalan.  
Ahol jó sorsot szőnek nekem a moirák, olyat, amit aztán szét-szarrá legfeljebb a moly rág, de nem a kormány.  
Mert a hazafiatlan forradalmi szenvedélyed neked is egyből föléled,  
amint a harminc százalékot csökkent fizetésed minden hónap végére föléled.  
Jó, hogy neked még nincs fizetésed, de föléled a szüleidét, a nagyszüleidét, a dédszüleidét.  
És függő vagy te is, de a te kábítószered a kényszer.  
Hogy már megint el kell mondanod, hogy mennyire elbasztak valamit  
keresztbe-kasul vagy négyszer.  
És mivel az életem itt nem fasza már,  
hát én inkább eltűnök, mint ködben a szürke számár,  
mert már nem elég a pálinka  
a bennem lévő kulturális pánikra!  
Meg egyéb pánikra sem,  
például, hogy egyre többen teszik a facebook-posztjaik  
tárgyává, hogy hogyan válik ez az ország szépen lassan trágyává.  
Meg a híreket is onnan tudom meg,  
mert kábé annyit ér a sajtó,  
mint egy enyhe hányingernek napok múlva a hashajtó.  
Csak a hashajtó legalább szabad.  
Szóval el fogok menni, de nyugi, addig még majd hívlak!  
De hát hogy is hívhatlak volna, mikor vidéken lennragadtam,  
és sms-eztem volna, akár egy szerióz vadkan,  
de lemerült a telefonom is.  
Az utamat állta egy csapat ovis,  
mikor mentem volna a netkávézóba,  
de amúgyis mondták, hogy az meg tiltott zóna,  
mert az összes kávézót és McDonaldsot felrobbantották,  
a facebook meg amúgyis totál meghalt,  
sőt aki meghalt, az maga a Zuckerberg,  
én komolyan nem láttam még embert,  
aki ennyire próbált volna felhívni téged,  
aki mást mond, az kurvára, de kurvára téved.  
Jó, a Zuckerberg él, de mindenki más meghalt,  
így nem tudtalak hívni, de majd írok neked egy dalt...  
Illetve bocs, de mégse írok, meg amúgyis hagyjuk már ezt az egészet!  
Van nekem kifogásokból egy egész szett!  
Vagy írhatok neked verset is, tudod, költői képek meg minden;  
szinekdoché, ami oké, hogy rész-egész, de sajnos nem fogja fel a részeg ész,

tehát vagy nem iszom többet, vagy nem írok verset mégsem, mert inni muszáj.  
Búcsúbulik, ilyesmik, érted.

Az egészet el se mondanám, ha nem lennék ennyire egyenes,  
mert nem akarom, hogy fájjon neked ez a helyzet, ami csak ilyen köztes,  
és látod, hogy egyből én vagyok a kibaszott erkölcsi győztes!

Vagy fájhat is akár, akkor meg az a vicces ebben,  
hogy mérhetem az időt, míg az ebsont beforr az ebben.

Javasolok neked egy jobbat a módszerednél, keress hibát rajtam,  
amitől nem szeretnél, vagy maradhatsz az itthagyt-csajom szerepnél.

A koszos kis Magyarországnak utoljára beintek,  
majd emailben küldöm haza a közös emlékeinket.

Húzok, iszkolok, takarodom,  
téged képzeltelek el a karomon, csak nem bírta az akaratom,  
de még lehetsz a barátom, mint ahogy Jerrynek haver a Tom.